

ORTODOKSI

HELSINGIN ORTODOKSINEN SEURAKUNTA

7 • 2000

VIESTI

*"Kuinka ihanat ovat
Sinun asuinsijasi, Herra Sebaot!
Minun sieluni ikävöitsee ja halajaa Herran esikartanoihin..."*

Että viesti menisi perille – mutta mikä viesti?

Ortodoksiviesti tai Uskon Viesti kuten sen paremmin vieläkin miellän on tullut minulle tutuksi monelta kannalta. Muutimme mieheni kanssa Helsinkiin kesällä 1986, jolloin lehti alkoi tulla kotiimme. Ryhdyin lukemaan lehteä seurakuntalaisen näkökulmasta. Aikaisemmin työskennellessäni Ortodoksisessa kirkkomuseossa seurasin lehteä tutkijan silmin. Olin ollut valmistelemassa mm. PSHV:n 100-vuotisjuhliin (1885-1985) liittyvää näyttelyä ja sitä kautta ortodoksinen lehdistö aukeni minulle lähes sadan vuoden ajalta. Samoin kirkkomme historiaan paneuduin opiskellessani Joensuun yliopistossa historiaa ja ortodoksista uskontotietoa. Nyt olen siirtynyt historiasta tulevaisuuteen, sillä kehitän työssäni sähköisiä tietopalveluita yrityksille ja kansalaisille.

VIESTINNÄN TAVOITETTAVUUS

Seurakunnallinen tiedottaminen on erittäin keskeinen seurakunnan palveluista. Erityisesti suurissa seurakunnissa on tärkeää tiedottaa seurakuntalaisille erilaisista asioista. Toiminta on hajaantunut useisiin toimipisteisiin. Uusille tulokkaille seurakuntalehti on merkittävä tiedonsaantikanava. Helsingin seurakunnassakin on jäsenenä paljon muualta muuttaneita, joiden välille verkostojen kehittyminen on hitaampaa. Samoin lehti yhdistää hajallaan asuvia seurakuntalaisia. Nykyisin on kuitenkin vaikeampaa saada oma viesti seurakuntalaisille perille. Viestintä tämän päivän maailmassa edellyttää lehden toimituksesta vastaavilta jatkuvaa ajan hermolla pysyttelemistä ja asiakaskunnan toiveiden kartoittamista. Ihmisiä vaanii infoähky. Erilaista tietoa tulee joka puolelta. Nimen vaihdos Uskon Viestistä Ortodoksiviestiin ehkä kertoi seurakunnan halusta nostaa profiiliaan sekä erottaa oman sanomansa puolesta monista muista uskonnollisista julkaisuista. Historioitsijataustani vuoksi henkilökohtaisesti pidin Uskon Viesti -nimestä, koska myös tunnistin sen omasta seurakunnastani saapuvaksi, mutta kaikille lehti ei varmaan ole tuttu.

ORTODOKSIVIESTIN SISÄLTÖ

Tuskin lehden perussisältö on muuttunut sitten seurakunnan ensimmäisen lehden aikojen (1914-1917), jolloin määriteltiin,

että lehden tehtävä on käsitellä paikallista seurakuntaelämää, hyväntekeväisyys- ja valistustyötä sekä seurakunnan osallistumista isänmaan ja koko kirkon asioihin (Koukkunen-Kasanko, Hgin ort. srk:n historia, 1977).

Omalta seurakuntalehdeltäni odotan uutisia oman seurakuntani tapahtumista. Haluaisin lukea enemmän artikkeleita erilaisista arkipäivänkin tilaisuuksista, lyhyitäkin juttuja ihmistä lähellä olevista elämään kuuluvista tapahtumista. Mahdollisesti voisi kokeilla teemanumeroita, jolloin samaa aihetta käsiteltäisiin eri näkökulmista. Aihepiireinä voisi olla esim., kaste, häät jne. yhdistettyinä uskonto, uskonnon perusteet, perinne ja tavat sekä uudet vaikutteet. Tapahtumakalenterin toimittamiseen kannattaa panostaa. Seurakunnan kerhojen kokoontumisajankohdat, paikat, kerhojen vetäjät yhteystietoineen on hyvä mainita useamman kerran vuodessa. Lisäksi ortodoksiset luku-, netti- jne. vinkit kuuluvat lehden vakioantiin. Verkkosivujen kehittäminen on tärkeää nuorten seurakuntalaisten tavoittamiseksi.

Itse käytän lehteä ensisijaisesti uutislehtenä sekä erilaisten tapahtumien hakemista ja tarkistamista varten. Pitkiä uskonnollisia artikkeleita en lue muutoin kuin ne liittyvät kulttuuriin, tapoihin, uskomuksiin tai historiaan. Lehdeltä toivon tiettyä vakaumuksellista kepeyttä, luettavuutta ja helposti lähestyttäviä, jokapäiväistä elämää koskettavia artikkeleita.

PAIKALLIS- JA ERIKOISLEHTIEN SUHDE AAMUN KOITTOON

Aamun Koitto on ilmestymisvuosinaan käsitellyt myös seurakunnallisia uutisia. Yksi yhteinen lehti epäilemättä olisi pienessä kirkkokunnassa tärkeä resurssien kohdentamiskohde oikein. Nykytekniikalla voidaan sivuja taittaa siten, että osa sivustoista vaihdetaan huomioiden erilaiset alueelliset tarpeet. Aamun Koitto on kuitenkin kirkollisen järjestön lehti ja myös kirkkokunnan virallinen äänenkannattaja. Sen asiakaskunta on kovin hajanainen, lukijoina on myös ulkosuomalaisia. Lehti toimitetaan yleensä tietyille harkitulle kohderyhmälle, jotta se tavoitaisi lukijansa. Alueellisten seurakuntalehtien lisäksihän kirkkokunnassamme julkaistaan ajoittain julkaisuja, jotka on

suunnattu mm. tietyille erikoisryhmille, ikonimaalareille, teologeille, kulttuuri-ihmisille, Lintulan Luostarin ystäville, jne.

Ortodoksisen lehdistön runsaus on rikkautta. Lehdet ovat monella tavalla omaileimaisia, mutta samalla on varmistettu demokratian toteutuminen ja se, että useampia mielipiteitä kuullaan.

Eri lehtien toimitusyhteistyötä tulee kuitenkin kehittää, yhtenäistää taitto-, paino- ja jakelujärjestelmiä sekä panostaa yhteisvoimin nykyisin sähköisen jakelun sekä myös esim. artikkelitietokannan kehittämiseen.

TÄYSIPAINOINEN VIESTINTÄ KÄY KOKOPÄIVÄTYÖSTÄ

Täysipainoinen viestintä edellyttää teijöltään paljon työtä. Se edellyttää sitä, että alueeseen paneutuu ammattitaitoinen tiedottaja samoin kuin se edellyttää, että seurakunnan työntekijät ja seurakuntalaiset sitoutuvat toimittamaan artikkeleita lehteen. Onnistunut viestintä edellyttää, että päätoimittajaa on tukemassa toimitusneuvosto, joka on sitoutunut myös kovaan työhön. Jäsenet kiertävät seurakunnan tapahtumissa, haastattelevat ihmisiä, kirjoittavat juttuja sekä myös kuvaavat jatkuvasti. He ovat tavallaan jatkuvasti lehden palveluksessa ja joutuvat muistamaan roolinsa tiedottajina. Toimitusneuvoston jäsen on todellinen moniosaaja. Hyvän lehden takana on verkosto, jonka avulla tieto kerätään. Päätoimittaja koordinoi verkostoa ja kokoaa lehden. Toimitusneuvosto on asiantuntijana ja apuna sen suhteen missä mennään, missä tapahtuu ja mistä kannattaa viestittää.

Leena Kononen

Kirjoittaja on FM ja ylitarkastaja. Tällä hetkellä hän työskentelee tullen tietopalvelun esimiehenä.

